

## Informace

Český svaz curlingu vznikl v roce 1990, první soutěže rok na to. K dispozici ovšem není žádná curlingová hala. A tak se musí využívat klasické zimní stadióny. Pro curling musí být povrch ledu dokonale rovný a upravuje se tzv. peblváním, při kterém se při chůzi vzad kropí led vodou. Voda je v nádrži, kterou má „icemaker“ na zádech, z ní vede hadice, která má na konci kropítko připomínající sprchovou hadici. Ve Vršovicích se začala stavět nová hala.

● **Zimní stadion USK**  
Sámova 1, 101 00 Praha  
10 Vršovice

● **Curling Club Kladno,**  
Plzeňská 3048, Kladno, tel:  
603 158 086, email:  
cckladno@seznam.cz

**Veškeré informace:**  
Český svaz curlingu  
tel.: 257 213 287  
e-mail: curling@cstv.cz

## Zajímavost

Metaná není to samé, co curling. Jde jenom o příbuzný sport. Hraje se jiným náradím, cílové pole není kruhové, ale obdélníkové (3x6 metrů), terč je pohyblivý (gumový kroužek o průměru 12 cm). Hází se na vzdálenost 21,5 metru a hrát se nemusí jen na ledu, ale klidně i na asfaltu.

**H**ra zvaná curling je směsicí taktiky, milimetrové přesnosti a fyzikálních zákonů. Když dva dospělí lidé „poskakují“ po ledu kolem žulového kamene s umělohmotným držadlem a kmitavě mu zametají cestičku ke středu cílových kruhů, vypadá to poněkud komicky. Ve skutečnosti se za každým bleskovým pohybem speciálního koštěte skrývá úplná věda. Zametáním se led zahřívá, kámen ztrácí rotaci a jeho dráha se prodlužuje.

Hra má časový limit – hodinu a padesát minut – a skládá se z deseti částí, neboli endů, v nichž má každé družstvo k dispozici vždy osm kamenů. Účelem je dostat své kameny co nejbliž-



Snímek: ČTK

ke středu cílových kruhů. Počítání je podobné jako u pétanque – bod je za každý kámen, který je středu blíže než nejlepší soupeřův.

Když jeden hráč odhazuje, další dva z týmu zametají a ten nejdůležitější, „skip“ (kapitán), který zároveň vymýšlí veškerou taktiku svého týmu, stojí v koncových kruzích, sleduje situaci a „metařům“ udílí pokyny. Hráči si samozřejmě během hry mění úlohy, v jednom endu odhodí každý z nich dva kameny.

Dráha je dlouhá přes čtyřicet metrů (liši se podle konkrétní haly) a i takové vzdálenosti jsou hráči schopni umístit kameny na milimetr přesně. Dovoleno je zametat jen před vlastními kameny, výjimkou je skip, který může

vymetat i kameny soupeřovy, a to v momentě, kdy se dostanou za tee-line (čára označující střed cílových kruhů). Dohromady namete hráč za utkání asi kilometr a půl!

## Nervy a taktika

Curling je samozřejmě i hra nervů, napíná jak pro samotné aktéry, tak pro pasivní, televizní sportovce. I když jste třeba o tomhle sportu nikdy předtím ani neslyšeli, po chvíli koukání jakoby vplujete do skutečného napětí.

Během hry se střídavě využívá kombinace několika taktických činností: vyrážet lépe umístěné kameny soupeře, dobře umisťovat ty vlastní do kruhu a před ně pak stavět tzv. „guardy“ (strážce), tedy

kameny, jež zabraňují soupeři ve vyrazení.

Kameny jsou vyrobeny z unikátní žuly, těžené ve skotské oblasti Ailsa Craig. Váží 19,1 kg a jsou pečlivě vyleštěné. Koště se dělá z koňských žíní, ale to jen pro špičkové soutěže. Používají se i košťata rýžová a umělá. Hráči mají ještě speciální boty – s jednou hladkou podrážkou (aby dobře klouzala po ledu) a jednou drsnou, s jejíž pomocí se hráč odráží.

## Kámen z roku 1511

Počátky curlingu sahají do Skotska šestnáctého století. V oblasti kolem Stirlingu byl dokonce nalezen hrací kámen s letopočtem 1511. Hrálo se přes zimu na zamrzlých vodních plochách. Původně se používaly ohlazené kameny ze dna řek či rybníků, ovšem velice záhy dostaly v podstatě dnešní podobu – to znamená důkladné opracování a hlavně držadlo.

Stejně jako řada dalších sportů se i curling prošel po stránkách světové literatury. Zmínují se o něm například Robert Burns či Walter Scott a oba ho nazývají „kratochvílí skotských pánů“.

Do Kanady, jež má nejrozsaáhlejší hráčskou základnu, se curling dostal v druhé polovině 18. století díky skotským vojákům a získal nebyvalou popularitu. Protože dovážet kameny ze Skotska bylo složité, tavili Kanadáné dělové koule do příslušného tvaru a hráli s nimi. Tato „tradice“ vydržela poměrně dlouho – do roku 1955.

Zlomovým okamžikem v dějinách hry byl rok 1838, kdy byl založen Grand Caledonian Curling Club. Tato první národní organizace dala světu psaná pravidla, o pět let později jí pak samotná královna udělila titul Royal Curling Club. A tak se jmenuje dodnes.

Pevnou součástí olympijského klání se curling stal v roce 1998 v Naganu. Na absolutní světové špičce stojí Kanadáné. V ženském turnaji v Salt Lake City zvítězily Britky, ve finále mužů triumfovali Norové nad Kanadou. ●

**Adéla Poláková**